

FERIA SEXTA

POST CINERES.

SS. SPINÆ CORONÆ D. N. J. C.

DUPLEX MAJUS.

AD VESPERAS.

Añc. et Capit. de Laudibus Psalmi de Dominica et loco ultimi Psalmi. Laude Dóminum omnes gentes.

HYMNUS.

EXITE, Sion filiæ,
Regis pudicæ vírgines,
Christi coronam cernite,
Quam mater ipsa téxuit.
Horret revúlsis crínibus
Spinis cruentátum caput,
Et vultus illi decolor
Mortem propínquam réspicit.
Quæ terra sulcis ínvia,
Dumis rigens et séntibus,

Lugúbre munus prótulit?
Quæ sæva méssuit manus?
Christi rubéscens ságuine
Acúleos mutat rosis,
Palmámque vincens frúctibus,
Spina est triúmphis áptior.

Culpis satæ mortálium
Te, Christe, spinæ vúlnerant,
Evélle nostras córdibus
Tuásque nostris ínsere.

Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.—Amen.

Y. Plecténtes coronam de spinis.

By. Posuérunt super caput ejus.

AD MAGNIFICAT.

Añc. Egredímini et vidéte, filiæ Sion,
regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua, parans crucem Salvatóri suo.

Oratio ut ad Laudes.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem spinis coronátum, * Venite, adorémus.

Omnia ut in primis præter sequentia.

Psalm. Venite, exultemus.
Hymnus. Exite, ut supra.

In primo Nocturno.

Añā. Erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit: * et in cathedra pestilentiae non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus: * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum: * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tanquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in iudicio: * neque peccatores in consilio justorum.

Quoniam nobis Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Añā. Convenérunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psalm. 2. Quare fremuerunt, ut in folio 37.

Añā. In tribulatione dilatasti mihi.

Psalmus 4.

CUM invocarem, exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiám, et requiécám.

Quómiam tu Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Añã. In tribulatióne dilatásti mihi.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine.

R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De Isaia prophéta.

Lectio I.

Cap. 53.

Quis crédidit audítui nostro, et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. Non est spécies ei, neque decor: et vidimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, vírum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi absconditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et hu-

miliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra, disciplina pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanátí sumus.

R. Maledícta terra in ópere hómínis; * Spinas et tríbulo germinávit Christo.

Ÿ. Quia comédit Adam de lingno, ex quo præcéperat Deus ne coméderet . . . Spinas.

Lectio II.

OMNES NOS quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisióne ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutécet, et non apériet os suum. De angústia et de júdicio sublátus est: generatióne ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

R. Appáruit Moysi Dóminus in flamma ignis de médio rubi: * Et vidébat, quod rubus ardéret, et non comburerétur.

Ÿ. Dixit ergo Moyses: Vadam, et vidébo visióne hanc magnam. Et vidébat.

Lectio III.

Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: si posuérit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur; in sciéntia sua justificábit justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit.

R. Ecce ignis et ligna, Deus providébit sibi * Víctimam holocáusti.

V. Levávit Abraham óculos suos, vidít-que post tergum ariétem inter vepres hæréntem. Víctimam. Glória Patri, Víctimam.

In secundo Nocturno.

Añã. Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti me.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mané exáudies vocem meam.

Mané astábo tibi, et vidébo: * quóniam non Deus vólens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te málnus: * neque permanébunt injusti ante óculos tuos.

Odísti ómnes, qui operántur iniquitátem: * perdes ómnes, qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum, et dolósum abominábitur Dóminus * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expelle eos: * quóniam irrítavérunt te Dómine.

Et læténtur ómnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui diligunt
nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ *
coronásti nos.

Añã. Dómine, ut scuto bonæ voluntátis
tuæ coronásti me.

Añã. Minuísti eum paulo minus ab An-
gelis, glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

DÓMINE DÓMINUS noster, * quám admirá-
bile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam elévata est magnificéntia tua *
super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti
laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas
inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digi-
tórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu
fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? *
aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eam pauló minus ab Angelis;
glória et honóre coronásti eum: * et consti-
tuísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves
et boves univérſas, însuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pices maris, * qui pe-
rámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admi-
rábile est nomen tuum in univérſa terra!

Añã. Minuísti eum paulo minus ab An-
gelis, glória et honóre coronásti eum.

Añã. Peccatóres intendérunt arcum, pa-
ravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagít-
tent justum.

Psalmus 10.

IN DÓMINO confido: quómo do dicitis animæ
meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt ar-
cum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, *
ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: *
justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dómi-
nus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pál-
pebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: *
qui autem diligit iniquitátem, odit ánimam
suam.

Pluet super peccátos láuqueos: * ignis,

et sulphur, et spírítus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias dilexit: æquitátém vidit vultus ejus.

Añã. Peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent justum.

V. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

R. Coronam de lápide pretiósó.

SERMO S. BERNARDI ABBATIS.

Lectio IV.

Sermo 2 in Epiph. Dómini.

EGREĐÍMINI, filiæ Sion: vobis dícimus filiæ Sion, ánimæ sæculáres, débiles, delicátæ filiæ, et non filii, in quibus nihil est fortitúdinis, nihil est virílis ánimi. Egredímini de sensu carnis ad intelléctum mentis, de servitúte carnális concupiscéntiæ ad libertátem spirituális intelligéntiæ. Egredímini de terra vestra, et de cognatióne vestra, et de domo patris vestri, et vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua, in coroná paupertátis, in coroná misériæ: síquidem coronátus est et a novérca sua coroná-

spínea, coroná misériæ, coronándus a familia sua coroná justítiæ, quando exhibunt Angeli, et tollent de regno ejus ómnia scándala, quando véniet ad judícium cum senióribus pópuli sui, cum pugnábit pro eo orbis terrárum advérsus insensátos. Coronat eum et Pater coroná glóriæ, sicut ait Psalmista: Glória et honóre coronásti eum, Dómine. Vidéte eum, filiæ Sion, in diadémate, quo coronávit eum mater sua.

R. Cum apparuérít Princeps pastórum, quo percússó, dispérsæ sunt oves gregis, * Percipiétis immarcescibilem glóriæ coronam.

V. Cum fécerit grande convívium, ut osténdat divítias glóriæ regni sui. Percipiétis.

Lectio V.

Serm. 42 in Cantit.

EGO, fratres, ab ineunte mea conversióne, pro acérvo meritórum, quæ mihi deesse sciébam, mihi fascículum colléctum ex ómnibus anxietátibus et amaritudínibus Dómini mei collígere, et inter úbera mea collocáre curávi. Memóriam abundántiæ suavítatis ho-

rum eructábo quoad víxero: in ætérnum non oblivíscar miseratiónes istas, quia in ipsis vivificátus sum. Mihi hic salutáris fascículus servátus est: nemo tollet eum á me, inter úbera mea commorábitur. Hæc meditari dixi sapiéntiam, in his justítiæ mihi perfectiónem constítui, in his plenitúdinem sciéntiæ, in his divítias salutis, in his cópias meritórum. Ex his mihi intérdu[m] potus salutáris amaritúdinis, ex his rursus suávis unctio consolationis. Hæc me érigunt in adversis, in prósperis réprimunt, et inter læta tristiáque vitæ præsentis via régia incedé[n]ti tutum præbent utrobíque ducátum, hinc inde mala imminéntia propulsá[n]do: hæc mihi conciliant mundi Júdicem, dum treméndum potestátibus, mitem humilémque figúrant, dum non solum placábilem, sed et imitábilem repræséntant eum, qui inaccessibleis est principátibus, terríbilis apud reges terræ.

R. Accépit regnum decóris * Et diadéma speciéi.

V. Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Et.....

Lectio VI.

HÆC proptérea mihi in ore frequé[n]ter, sicut vos scitis: hæc in corde semper, sicut Deus scit; hæc stylo meo ádmódu[m] familiaria, sicut appáret; hæc mea sublimior ínterim philosophía, scire Jesum, et hunc crucifíxum. Non requíro, sicut sponsa, ubi cubet in merídie, quem lætus ampléctor mea inter úbera commorá[n]tem. Non requíro, ubi pascat in merídie, quem intúeor Salvatórem in cruce. Illud sublimius, istus suávis: panis illud, hoc lac: hoc víscera réficit parvulórum, hoc replet úbera matrum, et ídeo inter úbera mea commorábitur. Hunc et vos dilectíssimi, tam diléctum fascículum collígite vobis, hunc medúllis insérite cordis, hoc muníte áditum pectoris, ut et vobis ínter úbera commorétur. Si enim ante óculos habuérítis quem portátis, pro certo vidéntes angústias Dómini, lévius vestras portábítis, ipso auxiliánte Ecclésiæ Sponso, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

R. Arcam de lignis Setim deaurábis auro mundíssimo intus et foris: * Faciésque supra corónam áuream per circuitum.

¶. Ponas in arca testificatióne, quam dabo tibi. Faciésque. Glória Patri. Faciésque.

In tertio Nocturno.

Añã. Ingressus sine mácula, et operátus justítiam, coronátus est in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DÓMINE, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam.

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in língua sua.

Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glórficat.

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Añã. Ingressus sine mácula, et operátus justítiam, coronátus est in monte sancto tuo.

Añã. Super caput ejus coronam de lapide pretiósó.

Psalmus 20.

DÓMINE, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórú ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus coronam de lapide pretiósó.

Vitam petiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum, sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis: * dextera tua invéniat ómnes, qui te odérunt.

Pones eos ut elíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantá-
bimus et psallémus virtútes tuas.

Añã. Super caput ejus coronam de lápi-
de pretiósó posuísti, Dómine.

Añã. Adversus eos, qui tríbulant me,
impinguásti in óleo caput meum.

Psalmus 22.

DÓMINUS regit me, et nihil mihi déerit, *
in loco pascuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: *
ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítix, *
propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbrae
mortis, non timébo mala: * quóniam tu me-
cum es.

Virga tua, et báculo tuus: * ipsa me
consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * ad-
vérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et ca-
lix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * óm-
nibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in
longitúdinem diérum.

Añã. Advérsus eos, qui tríbulant me,
impinguásti in óleo caput meum.

Y. Coróna áurea super caput ejus.

B. Expréssa signo sanctitátis.

Léctio Sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio VII.

Cap. 19.

In illo témpore: Appréhendit Pilátus Je-
sum, et flagellávit. Et mílites plecténtes
corónam de spinis imposuérunt cápiti ejus.
Et reliqua.

Homilia S. Bernárdi Abbátis.

Ex serm. 50 de diversis.

VIDÉTE, filia Sion, Regem Salomónem. Non

dicat Ecclesiásten, aut Ididam. Nam et his nomínibus appellátus est rex ille, et significat Jesum Christum, nostrum verum Salomónem, qui est Sálomon, id est, pacíficus in exílio: Ecclesiástes, id est, concionátor in iudicio: Idida, id est, diléctus Dómini in regno, ubique rex. In exílio mansuétus, in iudicio justus, in regno gloriósus. In exílio amábilis, in iudicio terríbilis, in regno adorábilis. In diadémate, quo coronávit eum mater sua. Est autem hæc coróna misericórdiæ, et in hac imitábilis. Coronávit eum et novérea sua coróna misériæ, et in hac contemptíbilis. Synagógam loquor, quæ se ei non matrem exhibuit, sed novéream.

R. Fácies altáre ad adoléndum thymiáma de lignis Setim: * Faciésque ei corónam aureólam per gyrum.

V. Ponésque altáre contra velum coram propitiatório. Faciésque.

Lectio VIII.

CORONABIT eum familia sua coróna justítiæ, et in hac terríbilis: coronat eum Pater suus coróna glóriæ, et in hac desiderábilis. Videant ergo eum peccátóres in coróna misériæ, id est, spínea, et compungántur: videant

eum filiæ Sion, ánimæ affectuósæ, in coróna misericórdiæ, et imiténtur. Vidébunt eum ímpii in coróna justítiæ, et períbunt: vidébunt eum Sancti in coróna glóriæ, et perpetuáliter gaudébunt. Coronántur quídem et álíi imitátóres ipsíus, sed hoc ex indústria adjúti per gratiam. Solus iste a matre coronátus est, qui solus cum ordinátis affectiónibus tanquam sponsus e thálamó procéssit ex útero matris.

R. Christus sciens dolórem et infirmitátem, spinis coronátus: * Ipse est, qui coronat vos in misericórdia et miseratióibus.

V. Vulnerátus propter iniquitátes nostras, attrítus propter scélera nostra, cujus livóre sanáti sumus. Ipse. Glória. Ipse.

Nona lectio dicitur de Homilia Feriæ.

AD LAUDES

et per Horas.

Aña. 1. Diléctus meus cándidus et rubicúndus, comæ cápitis ejus sicut púrpura regis víncta canálibus. *Psalm.* Dóminus regnavit.

Aña. 2. Requiévit super eum spíritus

timóris Dómini: coróna sapiéntiæ et exultatiónis decorávit illum.

Aña. 3. Induit eum Dóminus vestiméntis salútis, et induménto justítiæ quasi sponsum decorátum coróna.

Aña. 4. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

Aña. 5. Rex ætérnæ glóriæ pro nobis coronátus benedícet corónæ anni benignitátis suæ.

Capítulum.

Cant. 3.

EGREDEMINI et vidéte, filie Sion, regem Salomónem, in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

HYMNUS.

LEGIS figúris píngitur
Christi coróna nóbilis;
Impléxa spinis víctima,
Ardénsque testátur rubus.

Arcam coróna cínxerat,
Mensæque sacrum círculum,
Arámque thure fúmídam,
Coróna néctit ámbiens.

Christi dolórum cónscia,
Salve, coróna glóriæ,
Gemmis et áuro pulchrior,
Vincens corónas síderum.

Virtus, honor, laús glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.—Amen.

V. Eris coróna glóriæ in manu Dómini.

R. Et diadéma regni in manu Dei tuí.

AD BENEDICTUS.

Aña. Exívit Jesus pórtans spíneam corónam, et purpúreum vestiméntum.

ORATIO.

PRÆSTA, quæsumus, omnipotens Deus, ut qui in memóriam passiónis Dómini nostri Jesu Christi, Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cœlis: Qui tecum.

AD TERTIAM.

Aña. Requiévit super eum.

Cap. Egredímíni, *ut supra.*

R. br. Eris coróna glóriæ * In manu Dómini. Eris. *Ÿ.* Et diadéma regni in manu Dei tui. In manu. . . . Glória. . . . Eris.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. *R.* Et constituísti eum super ópera manum tuárum.

AD SEXTAM.

Añã. Induit eum.

Capitulum.

Apoc. 6.

VIDI, et ecce equus albus, et qui sedébat super illum, habébat arcum, et data est ei coróna, et exívit vincens, ut víceret.

R. br. Glória et honóre * coronásti eum, Dómine. Glória. *Ÿ.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. . . . Glória Patri. . . . Glória.

Ÿ. Tuam corónam adorámus, Dómine.

R. Tuam gloriósam recólimus passiónem.

AD NONAM.

Añã. Rex ætérnæ glóriæ.

Capitulum.

Isaia 28.

IN die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ; et sertum exultatiónis resíduo pó-puli sui.

R. br. Tuam corónam * Adorámus, Dómine. Tuam. *Ÿ.* Tuam gloriósam recólimus passiónem. Adorámus. Glória. Tuam.

Ÿ. Plecténtes corónam de spinis.

R. Posuérunt super caput ejus.

IN II VESPERIS.

Omnia dicuntur ut in primis.

AD MAGNÍFICAT.

Añã. Et genu flexo ante eum, illudébant ei, dicéntes: Ave Rex Judæórum: et expuéntes in eum, accéperunt arúndinem, et percutiébant caput ejus.